

om Frednings- og Ordensbestemmelser i Øresund, at den logiske Slutning nødvendigt maa føre til, at de laasede Vande her maa bibeholdes. De samme Grunde, som der er til at forbyde Fiskeri med Aalevaad i Øresund, ere absolut til Stede i den østre Del af Limfjorden. Naar det høje Ting og den højtærede Landbrugsminister have været med til at vedtage saadanne Bestemmelser for Øresund, og hvorefter man forbyder den Slags Fiskeri, forekommer det mig, man ikke godt kan undlade at imødekomme Fiskernes Ønske om at faa lignende Bestemmelser opretholdt for den østre Del af Limfjorden.

Under Nr. 26 er der stillet et Ændringsforslag, som viser nogen Imødekommen, man skal jo altid være tilbøjelig til at takke for Imødekommen, det viser jo det gode Sindelag. Men for mig er det ikke tilfredsstillende, saa jeg kan ikke anbefale dette Ændringsforslag, men jeg maa saa varmt og indtrængende, som jeg kan, anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Ændringsforslag under Nr. 28, idet det efter min Mening er et saa rimeligt Krav fra Fiskerbefolkningens Side, at jeg synes, man ikke godt her kan undlade at imødekomme det Ønske, som Fiskerne have fremsat, og som der her er stillet Forslag om at imødekomme. Der kunde efter min Mening ogsaa være en anden Vej at gaa, naar man ikke kan enes om det, her er foreslaaet, nemlig den, at dele Limfjorden i to Dele og saa ved en Vedtægtsbestemmelse tillade Fiskerne at gennemføre, hvad man ikke her vil tillade dem. Men noget saadant foreigger jo ikke. Jeg ønsker kun at nævne det som en Udvej til at komme udenom denne Strid, for saa vidt dette Ændringsforslag ikke skulde blive vedtaget. Vi faa Lejlighed til at drage Spørgsmaalet frem ved 3die Behandling og muligvis i et Fællesudvalg. Jeg skal med disse Ord anbefale Ændringsforslag Nr. 28.

N. C. Christensen: Jeg skal i Anledning af det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 25, fremkomme med nogle Udtalelser. Naar jeg i det hele tager Ordet i Anledning af dette Ændringsforslag, er det foranlediget ved, at Ændringsforslag under Nr. 28 nu er blevet anbefalet fra

forskellige Sider. Disse 2 Ændringsforslag ere hinanden stik modsatte. Ændringsforslaget Nr. 25, som jeg er Medforslagsstiller til, gaar ud paa, at § 32 skal udgaa, og denne Paragraf bestemmer jo, at der ikke maa drives Fiskeri med Vaad i Limfjorden i et bestemt Tidsrum, hvorimod det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Hjørring (C. Sørensen), gaar ud paa, at Fiskeri med Aalevaad skal være fuldstændig forbudt. Naar den ærede Forslagsstiller og det ærede Medlem, der nys talte, det ærede Medlem for Nibe (Kvist), gjorde gældende, at alle de praktiske Fiskere i den Del af Limfjorden ere enige om det ønskelige i at bevare det laasede Vand, maa det siges, at det er ret naturligt, at Forholdet er saaledes. I den Del af Limfjorden har Laasningen været indført i over en Menneskealder, og der er ingen af de Fiskere, der bo ved denne Strækning af Limfjorden, der bruger Vaad, de drive deres Fiskeri med faststaaende Redskaber, og derfor ere de ikke interesserede i at faa Lov til at bruge Vaad. Nu viser det sig imidlertid, at trods det er der endda enkelte Fiskere paa denne Strækning, som ønske Lov til at benytte det, og Fiskere, som bo andetsteds og have den Slags Redskaber, ønske i høj Grad at faa Lov til at benytte dem. Naar de gøre det, er det selvfølgelig, fordi de mene, at dersom de kunne faa Lov at bruge den Slags Redskaber i det paagældende Farvand, ville de være i Stand til at gøre gode Fangster, og det viser sig ogsaa, naar man henholder sig til de praktiske Erfaringer, at det er saaledes.

Fiskerikontroløren, som har den Op-gave at vaage over, at de bestaaende Bestemmelser opretholdes, har til mig gentagne Gange udtalt, at naar Fiskerne lægge sig nede i Nærheden af Limfjordens Udløb med deres Aalevaad og fiske, hvad de jo ikke have Lov til, kunne de i Løbet af kort Tid gøre ret betydelige Fangster. Han er meget ked af at skulle gøre Ansvar gældende mod disse Fiskere, fordi han er af den Anskuelse, der i øvrigt bekræftes af Videnskaben, at de Aal, der ikke fanges, inden de blive modne til at begive sig paa Vandring for at yngle ude i de store Have, vende ikke tilbage. Han